

Reisverslag concert in Most (Tsjechië)

Door velen werd er naar uitgekeken. Een lang weekend uit per luxe touringcar naar een voormalig Oostblokland, concertje doen, lekker relaxen, cultuur snuiven in Praag, gezamenlijk ontbijten en dineren, gezellig keuvelen in de loungeroom, biertje drinken aan de bar, etc, etc. Het kon allemaal in het typisch Tsjechische hotel in een onbeduidend en verlaten dorpje (Svincice) op zichtafstand van de stad Most. Ja zelfs het luie zweet eruit in de sauna of fanatiek tekeer gaan in de fitnessruimte. Genoeg te doen dus en dat gold natuurlijk in het bijzonder voor de muzikanten die tussendoor nog moesten aantreden voor een paar repetities.

Ondergetekende, welke als vriend van de Bazuin met echtgenote in de gelegenheid was gesteld om het hele gebeuren mee te maken, had het met nog een aantal andere vrienden en spelersaanhang prima voor elkaar. Alles was tot in de puntjes verzorgd en we hadden heerlijk de tijd voor onszelf als tussendoor de muzikanten gingen oefenen.

Deze reisimpressie is dus opgetekend door iemand die vanaf de zijlijn alles mooi kon gadeslaan en daarom heeft gemeend een vermeldenswaardig deel van de gebeurtenissen in de Bazuin-annalen op te nemen. Misschien ook leuk (of juist niet) voor de achterblijvers om op deze manier te vernemen wat ze allemaal gemist hebben.

Het is handig om een reisverslag in chronologische volgorde te doen, dan gaan de dingen niet al te gek door elkaar lopen.

Op donderdag 3 september vertrokken we met een luxe touringcar van de firma Boerhof met Klaas achter het stuur. Klaas wist de weg, want hij rijdt veel naar Tsjechië. Muzikanten rijdt hij niet veel, meest schoolreizen en om die reden was hij goeie vriendjes met Paul Eshuis. Ze sliepen niet samen op dezelfde kamer. Klaas sliep alleen. Paul sliep met Berry Haasjes. Verder lijkt het hier niet van belang om bekend te maken wie allemaal een kamer deelden. Wat niet weet wat niet deert. Ben 's nachts een keer zachtjes door de gang geslopen om te horen of er nog veel gesnurkt werd. Dat leek behoorlijk mee te vallen, maar in één kamer stond kennelijk een bed met een oude binnenvering die op repeteerstand stond. Gelukkig weet ik het kamernummer niet meer. Zelf werd ik steeds de volgende dag behoorlijk uitgerust wakker. Hier gaat de chronologische volgorde mank, even terug naar de vorige dag. Tijdens de reis door Duitsland werd er twee keer gestopt bij een Raststätte om de opgehouden plasjes kwijt te kunnen, en uiteraard om Klaas te laten bijkomen. Slechts een enkeling durfde het onderweg aan om gebruik te maken van het kleine hokje van 1 bij 1. Klaas verkondigde dat het bij sommigen niet altijd geheel volgens plan verliep bij het ledigen van de blaas in dat benauwde hokje. Toen hij daarbij een fikse slinger aan het stuur gaf was het bij de mannelijke passagiers wel duidelijk dat je bij Klaas beter af was om gewoon je plasje buiten de bus te doen. Dus het gebruikelijke beeld in de Raststätten, lange rijen voor de draaideurtjes, muntje van 50 eurocent in de gleuf en op veel gezichten de blik van "schiet effe op, ik mot zo nodig..." Eerlijk gezegd verliepen de pauzestops goed gedisciplineerd. Iedereen was altijd keurig op de afgesproken tijd terug in de bus en zodoende arriveerden we keurig binnen het tijdsschema bij ons hotel.

Hier was een ontvangstcomité in de persoon van Janco Steenhuis met zijn vrouw. Ze waren met eigen auto om na het concert nog eventjes in Tsjechië te blijven. Reikhalzend probeerden velen een blik op te vangen van het hotel wat er opeens een stuk minder uitzag dan thuis op de website. Teleurstellend waren de geluiden toen de eersten met zware tassen de flinke trap voor het hotel opzeulden en waarschuwden voor los zittende tegels. Oei, oei, hoe zou het er dan binnen wel uitzien? Eerlijk gezegd, viel mij dat nog wel mee. Voor Tsjechische begrippen een redelijk schoon hotel met ruime slaapkamers met douche en toilet. Een gezellige binnenplaats met een paar verdwaalde stoeltjes voor de verwoedde rokers, een heuse fitnessruimte en sauna. Dat de gordijntjes op veel kamers behoorlijk te smal waren moesten we maar voor lief nemen. Behalve het gesleep van de koffers en tassen waren er natuurlijk ook de instrumenten welke mee gingen naar de kamers.

Een speciale vermelding is hier wel op z'n plaats voor Alfred Vollandam en zijn werkgever Bakker installatiebedrijf. De bedrijfsbus en Alfred werden voor 4 dagen ter beschikking gesteld aan de Bazuin. De splinternieuwe Bazuin-aanhanger er achter volgeladen met instrumenten. De hele combinatie volgde in het kielzog van de bus en het geheel vormde de Bazuin-caravaan. Een opvallend geheel daar in dat kleine dorpje op de parkeerplaats voor het hotel. Een enkele verdwaalde dorpling volgde het schouwspel van het gesleep en gesjouw van de Meppeler muzikanten. Wat een druktemakers, die Hollanders, zullen ze gedacht moeten hebben. Wat hebben die hier nu te zoeken op zo'n braderie in Most. Ach, wisten zij veel dat de Bazuin was uitgenodigd door de stichting Stedenband Meppel-Most. In het inmiddels 10-jarig bestaan van deze stichting was het nu de beurt aan de Bazuin om een muziekfestival op te luisteren. Veel sportverenigingen zijn ons al voor geweest in diverse tournooien. De stichting had speciaal voor de Bazuin een heus hotel geregeld met volop ruimte om te repeteren.

Omdat de aankomst op donderdagavond mooi binnen het tijdschema was vond Erik van der Weerd dat de avond nuttig gebruikt kon worden door een extra repetitie in te lassen. Er werd even flink geoefend. Door de open ramen klonken de koperen klanken bijna spookachtig door het verlaten dorpje. Later op de avond konden de kelen gesmeerd worden en lieten een aantal dorstige muzikanten zich het Tsjechische bier goed smaken. Een hele til zo'n halve liter bier vanuit je pols. Moest bij dit schouwspel toch even denken aan de oprichtingsgeschiedenis 92 jaar geleden. Een muziekvereniging opgericht door geheelonthouders. Maar tijden veranderen.

Op vrijdagochtend na het ontbijt weer repeteren, maar met in het vooruitzicht een busritje naar Praag. We kregen lunchpakketten mee, waaronder een flinke schnitzel tussen twee plakken brood. In het drukke Praag was volop de gelegenheid om de oude middeleeuwse stad te bewonderen. Ook al ben je er vaker geweest, Praag blijft altijd fascinerend met een veelheid aan oude monumentale kerken en gebouwen. Eenmaal weer bij de bus aangekomen bleek niemand verdwaald te zijn. Dit kon haast niet, want iedereen had een duidelijke plattegrond meegekregen. 's Avonds weer gezellig met z'n allen aan het diner. Soep vooraf en op uitdrukkelijk verzoek van invaller-slagwerker Jelke uit Drachten toch weer een toetje na. Na het diner was het weer lang gezellig in de lounge room en bij de bar.

Zaterdagochtend op tijd opstaan en na het ontbijt vertrokken we met z'n allen, spelers en supporters, of beter gezegd: muzikanten en aanhang met de Bazuin-caravaan naar het festivalterrein in Most. Het was knap frisjes daar met toch wel behoorlijk wat wind. De instrumenten werden uitgeladen en op het podium opgesteld, alle stoelen op de plek en nog even inspelen. Het Meppeler publiek had intussen mooi de gelegenheid om een stukje naar het centrum van Most te lopen om de aangekondigde optocht tegemoet te lopen. We troffen nauwelijks publiek langs de route en vroegen ons af of we goed gingen. En ja, daar werden ineens de kruispunten door politieagenten afgezet en kwam een eerste muziekkorps aangemarcheerd met majorettes voorop. Hieraan vooraf een politieauto met nog voor het korps een klein clubje notabelen. De burgemeester van Most en bestuursleden van de stichting Meppel-Most, waaronder voorzitter Harm Jan Lanjouw. Deze liepen voor de muziek uit naar het festivalterrein. Gaandeweg de route sloten steeds meer Tsjechen zich aan en ook wij kwamen zo achter de muziek aan bij het grote podium aan. Om 11.00 uur werd het festival geopend waarbij de heer Lanjouw als gastspreker het een eer vond om de Bazuin uit Meppel aan te kondigen. Wij zaten met z'n allen op de eerste rij en dat kostte geen moeite, want de meeste rijen banken achter ons waren heel dun of nauwelijks bezet. De meeste Tsjechen liepen langs de marktkraampjes op het festivalterrein en vonden het kennelijk te fris om plaats te nemen. Bovendien regende het af en toe lichtjes.

Onze muzikanten o.l.v. Erik van der Weerd deden overigens heel goed hun best en het geluid reikte ondanks de tegenwind nog redelijk ver vanaf het podium. De aankondiging van de muziekwerken werd professioneel verzorgd door een duopresentatie van Marlies van de Dolder en een Tsjechische ladyspeaker. De aankondiging van Marlies in het Engels werd daarna vertaald door de Tsjechische dame. Ondanks het goed uitgevoerde concert met best wel gevarieerde muziekstukken stoomde het publiek niet massaal toe. Kennelijk was het vroege tijdstip een verkeerde inschatting van de organisatie, maar het weer was ook spelbreker. Op de middag was er overigens veel meer publiek. Maar wat doet het er toe. De middag kon op deze manier nog mooi besteed worden om na het omkleden in het hotel het festivalterrein met al z'n kraampjes met typisch Tsjechische waren te bezoeken. Nog even het ongezellige centrum in Most bezocht, geef mij maar de Meppeler binnenstad, en daarna weer terug naar het festivalterrein. Met z'n allen weer in de bus naar het hotel om te dineren en daarna als klap op de vuurpijl het afsluitende vuurwerk zien op het festivalterrein. Eenmaal met de bus aangekomen op het festivalterrein liep Harm Jan Lanjouw de Bazuinclub tegemoet met de mededeling dat het vuurwerk wel eens wat later kon worden. Helaas voor de vuurpijljes, dan maar wat minder publiek, want de Bazuinbus moest rekening houden met de rijtijdenwet van chauffeur Klaas en moest daarom om 21:30 uur terug naar het hotel. Er werd niet om getreurd, in het hotel was het nog gezellig tot in de kleine uurtjes. Het was per slot van rekening zaterdagavond en dan kan het al gauw wat later worden als je de volgende dag toch alleen maar een terugreis hebt te maken. Ook deze terugreis verliep voorspoedig, al stonden we af en toe wel even in de file. Ter afsluiting werd ons nog een verrukkelijk diner aangeboden in OverDinkel in restaurant Gerrit (hoe bedenk je het...). En ook daar was het, hoe kan het ook anders, weer heel gezellig.

Het laatste stukje in de bus werden er nog een aantal lovende woorden gesproken richting Klaas, die ons weer veilig thuis heeft gebracht. Ook Alfred Vollendam werd genoemd i.v.m. zijn dubbele functie als chauffeur en muzikant. Een bijzonder woord van dank richting de voorzitter Bart van de Dolder die voorafgaand aan de reis nog een flink aantal telefoontjes heeft moeten plegen voor het zoeken van invallers.

Als vriend van de Bazuin wil ik het bestuur bedanken voor het feit dat ons de mogelijkheid is geboden om met nog een aantal vrienden de reis mee te maken. Wij hebben er bijzonder van genoten en hopen in stilte dat er ooit nog eens een concertreis wordt georganiseerd.

Gerrit en Corrie Welbergen